

PROMYSZCZEK (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg N promyszczeK (1). ◇ pl A promyszcZki (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „promyk” w znac. podstawowym; przen: oznaka, objaw [czego] (2) : ieliby się co nálezło/ gdzieby lámo miłosierdzie tylko plác otrzymác miáło/ á tám [...] nie vkazałby się iáki promyfczceK ípráwiedliwósci/ tedyby się słufnie [!] rzec miáło/ że tá íspráwá nie íest Boża WysKaz 21.

Zwrot: »promyszcZki puszcZać« (1): A będąc [Syn Boży] miedzy vczonymi/ y promyfczki máłe mądrości íwey bozkiey pułzcZáiąc/ dał znác iáko się w nim íkárby náuk y wiadomości głębokich [...] zámykáły SkarKaz 42a.

Cf [PROMYCZEK]